

Sen Gidersen Sevgili

– Kazım Gök · 30 Eylül 2020

Sen gidersen sevgili

Dünyanın dönen çarkına
Ayağının tozu sıkışır
Ne gece olur nede gündüz

Ani bir kararla
Arkana düşer güneş
Zembereği boşalır aydınlığın

Gülücükler el ele tutuşur
Bahara karışıp yeşille gider

Masamdan kalkıp giden huzurun
paçasına yapışır isyanlar

Neşeli sohbetler tesettüre girer
Yüzünü göstermez

Sen gidersen ela gözlüm
Çocukların uçurtmaları ayakkabının ipine bağlanır
Olmayan mavi yalnız kalır

Denizler çekilir yüzüme çarpan dalgalar kalır

Sen gidersen sevgili
Az yaşamış tuzlu bir ömür kalır

Seni değil kendimi kaybettiğim çıkar
Gazetelerin üçüncü sayfasında
Hükümsüzsüzdür diye

Hadi sevgili
Önce sen dön ki
Güneşte dönsün

Önümdeki beyaz sayfayı göreyim
Sonra bir daha gitme diye oraya bu şiiri yazayım.